

Паче трѣба да избѣраме на слобото предметы радостотворны и благогѣдны, които да са доболны да повѣдатъ благообразнѣ присутствующитѣ въ смѣхъ и веселіе: да не начнеме ѡбаче мѣ първи да се смѣеме, защото ще се засраиме, ѿако ѡстанеме сами.

Когдато дрѹгъ нѣкой повѣствува нѣщо, не трѣба да го пресвѣкаваме въ слобото, или да смѣщаваме дрѹгите които слѹшатъ, или да ѡбращаваме вниманіето имъ на дрѹги нѣкой предметъ, или да привѣждаме дрѹга нѣкоя повѣсть, или да казѣваме, какъ: това ѣ слово извѣстно, или да мѹ противословиме, (ако ѡнъ и преминѣ нѣкое ѡвстоѹтелство, или премѣнитъ повѣствованната вещь, ) или да мѹ ѡугрѣбиме повѣствованіето ѡ ѡустата мѹ, за да го совершиме мѣ, или да мѹ ѡвзрлимѣ рѣчиѣ зарадъ които ѡнъ има недѡумѣніе, или дрѹго що да ѣ съ непристойный ѡбразъ мѹ направимѣ. Но ако ѣскаме на повѣствованіето мѹ да прибавимѣ нѣщо, или да направимѣ нѣкое примѣчаніе, то трѣба да вѣде тогда, когдато той совершитъ.